

סג'הער דקל סירב להשיב על שאלה בקשר למכונית שכורה שהועמדה לרשותו על ידי סוחר-קרקעות

חקירה במינה

כמו שוטר תנועה, עמד עורך הדין אורי סלונים בכניסה למושב השיתופי נורדיה, וחיכה לשופט אליהו מצא. סלונים מייצג את סג'הער

סרוג ביד, נכנסה לשכנים וחזרה מייד הביתה. הצלמים מצלמים בינתיים את הבית. מיכנה מיושן, משנת 1949. הי שנה בה עלה המושב על הקרקע. בי מיכנה שניים וחצי חדרים שלא הוסיפו להם שום תוספת. גינה מונחת, כמה צמחי כובע נזיר וסרפדים. על הגג, לצד אנטנת טלוויזיה עתיקה, ניצבת אנטנה חדישה. "זה החתן שלו הקים כאשר חלה רקל" מספר אחד מאנשי המושב, שיחד עם סלונים שומר על בעל הבית. השופט אליהו מצא הגיע עם מת מחה, החנה את מכוניתו, וצעד באומץ



צביה דקל סוודר סרוג ביד

מיכאל דקל, שנחקר ביום השישי בבוקר כער הגנה במישפט של סוחר-הקרקעות שמואל עינב.

ליד ביתו הצנוע של דקל עמדו מיספר רב של מכוניות. שישה עיתון נאים, צלמי עיתונות, טלוויזיה ומכונית של חברת ההקלטה בכתיבה-מישפט חנו ליד הבית. השמועה אמרה כי לפי בקשתו של דקל לא יוכנסו עיתונאים לבית במהלך החקירה. אבל העיתונאים עמדו וחיכו.

בשעה 9 בבוקר יצאה צביה, אשתו של סג'הער, לבושה מיכנסיים וסוודר



שופט מצא גבס עד הצוואר

אל מול סוללת הצלמים. אחריו הגיעו שתי התובעות, רחל שיבר ודורית שפירא. מפרקליטות מחוז-מרכז. גם הן נכנסות לבית ונבלעו בתוכו. הנאשם, עינב, נשאר עומד לו לצד

העיתונאים, סיפר בדיחות וחיכה לסניגורו. עורך-הדין דני שיינמן הגיע אחרון, ויחד עם עורך-הדין זאב ולנר, סניגורו של אבי צור, נכנס גם הוא לבית הקטן. העיתונאים חיכו עדיין בחוץ, כשהם מקווים כי מישו יזכור שגם לציבור יש זכות לדעת. "אני מקווה שלא יתחיל גשם", אמר אחד, "כדי שלא נעמוד כאן כמו כלבים בגשם".

אחרי שהות קלה יוצא הסניגור ובי שורה בפיו: מכיוון שהדירה קטנה מדי אור, ואין בה מקום לכל העיתונאים, הוחלט על-ידי בקשת הסניגור להתיר לשני נציגי העיתונות להיות נוכחים בדיון, בתנאי שלא יביאו את מצ' למות.

מתחת לחגורה

הצצתי לרגע לתוך דלת-הרשת של הבית, וראיתי את דקל יוצא מחדר, לבוש טרנינג בצבע תכלת, נשען על מקל והולך לעבר החדר, שם חיכו לו השופט ועורך-הדין. אברהם ברזילי, מהטלוויזיה, הוציא בינתיים פיסת נייר, קרע אותה לשישה חלקים שווים, וערך הגרלה. הוא עצמו ונתן רועי מדבר זכו בהגרלה ונכנסו לבית. הם ידווחו ליתר העיתונאים, נאמר לנו.



נאשם עינב וסניגור שיינמן הנאשם סיפר בדיחות

לסייע לו להימלט ממישפטו. עודה עצמו נעצר הפעם עד תום ההליכים. אחרי כמה שבועות בכלא, החליט עודה להחליף את עורך-הדין. הוא לקח את עורך-הדין דן פרידמן.

עורך-הדין חרותי ממשיך להיות נוכח בישיבות בית-המישפט וללוות את עודה. תחילת 1987 הביאה למיפנה נוסף בעמדתו של עודה. הוא היה מוכן לוותר על התנגדותו במישפט והבאת עדים, תמורת מחיקת כמה סעיפים. נעדר כתב-אישום חדש, בן 45 סעיפים בלבד, שבהם הסכים עודה להודות בשבוע שעבר.

חשוב להדגיש, כי בכל התקופה שבה ישב עודה במעצר, הוא לא נשאל אף לא פעם אחת לגורל 14 מיליון הדולר שקיבל והברית לח"ל.

שאש, שעסק בקרקעות עם עודה. כאשר עודה חזר ארצה, ניגש למטוס קציני-מישטרה ישראלי, ששירת בגדה, קיבל מעודה מיוזורה והוציאה החוצה. בעיקבות החקירה במישטרה, הושי"ע הקצין מתפקידו, אולם לא הוגש נגדו כתב-אישום. שנת 1986 חלפה לאיטה, ועימה ירדה העיתונות מעניין הקרקעות. היחידה של סביר צימצמה את החקירה, כיתבי-אישום הוגשו רק נגד עינב ואבי צור, ואף הם נסחבים ונגררים. ביולי 1986 הודיעה המישטרה לפתע על ביטול הסכם עודה-מדינה עם עודה, מפני שהפר את ההסכם, ועצרה אותו. הוא ישב במעצר כחודשיים, ועורך-הדין, אורי רון, הביא לבסוף לשיחרורו בערבות. כשבוע לאחר ה שיחרורו הוגש נגדו כתב-אישום ארוך, בן 67 סעיפים-אישום, בעבירות של זיוף, מרמה ואף אלימות. כמה שבועות לאחר מכן נעדר חיפוש בביתו של עודה, והמישטרה הגישה כתב-אישום נגד שלושה אד רחים ישראליים על סיוע לעודה לזיוף רכונן ירדני ודרכון ישראלי, במטרה



ביתו של דקל בנורדיה רק האנטנה חדשה

לאנשים אחרי הפגישות וביקש מהם תרומות. אחרי חקירתו של הסניגור התחילה התובעת רחל שיבר בחקירה נגדית. הי חקירה הנגדית הובילה את דקל לש ששאי צור קיבל תרומות לליכוד בי משרד-החקלאות? "האם חשבו כי עי עינב לא יכולים להציל מיפלגה", אמר נב, שאינו אדם עשיר במיוחד, יציל את המיפלגה? היא שאלה. "תורמים כמו עינב לא יכולים להציל מיפלגה", אמר דקל, "רק אנשים כמו בלאס יכולים להציל מיפלגה". מכה מתחת לחגורה, המכוונת למיפלגת העבודה.

סלונים, עורך-דינו של דקל, כמעט שלא התערב. הוא רק הוזכר לסגן הש, עם פתיחת החקירה, כי יש לו זכות לשחק כאשר שאלה מסויימת נראית לו מפלילה.

רק פעם אחת השתמש דקל בזכות זו, כאשר שאלו אותו על מיסמך מסויים שהוגש בתיק, המתייחס לחברה בשם דלתא. במיסמך זה כתוב, בין היתר, כי בעל החברה, אלי ישראלי, סוחר-קרקעות העומד כיום לדין על שוחד לליכוד ולאבי צור, נתן לדקל מכונית שכורה לשימוש. דקל ביקש שלא לענות על שאלה זו.

כבר ממבט חטוף בביתו של דקל ומכוניתו, ניכר מייד כי הוא איש ישר והגון, שלדידו לא נדבקה אפילו אגורה מכספי התרומות לליכוד. אבל גם לא דם כזה יש כנראה מה להסתיר, אפילו אם מדובר רק במכונית שכורה, שקיבל לכמה ימים מסוחר-קרקעות בגדה.

עברו שתיים וחצי, סג'הער נראה עייף, הוא לגם מעט מים מהכוס שליד מיטתו, השופט קם, המקליט של בית-המישפט אסף את מכשיריו, וכולם הלכו הביתה. בעוד ימים ספורים ייקבע מועד לסיכומים בתיק עינב, ואחרי-כך יינתן פסק-הדין. עדיין לא סוף פרשת-הקרקעות.

אילנה אלון

בהם הוגשו או ממתנינים לה גשה. שורה של עדויות שמסר על קשריו עם צמרת הליכוד, הכספים שנתן וטובות-ההנאה שהשמיט על ראשי כל אלה לא יבואו לידיעת הציבור באמ צעות עדותו בבית-המישפט.

עודה עצמו נמצא במעצר. כל עורכדינו סירבו לומר דבר. עורך הדין פרידמן הדגיש, כי חשוב לו מאוד למנוע, ככל האפשר, כל פירסום של הפרשה או איזכורה. מה קרה לסכום של 50 אלף דולר שנתן עודה תרומה לליכוד במחאות? היכן הצילום בו הוא נראה לוחץ את ידו של יצחק שמיר במצודת זאב. כי מערכת-הבחירות האחרונה? מה עם המכונית שנתן לאבי צור ומיכאל דקל? מה היו קשריו עם דויד לוי ועוזי לנרא, וכיצד נמנעה פגישתו עם שימיון פרס?

התשובות לשאלות אלה לא יובאו כנראה לבית-המישפט. אולם הן יובאו בהמשך הסדרה.

פגישה עם שמעון פרס? **ע**תה גם לא יופיע בעד במישפטים שכתבי-אישום

